

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden (félven) és esütőirtőkön.

Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 óratól 12-ig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
helyben házhoz háradván:
Egész évre . . . . . 8 frt.
Fél évre 4
Negyed évre 2
Hirdetéseket és nyilvántartási költségeket a kiadóhivatal megerősített árjegyzék szerint számít.
Kiadó hivatal:
Nadasch, Muzsik és Partics
bonyai és környékében a város-háza épületben, hova az előfizetők és hirdetések küldendők.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
vidékre postán küldve:
Egész évre . . . . . 10 frt — kr.
Fél évre . . . . . 4 — 50
Negyed évre . . . . . 2 — 25
Hirdetéseket lapunk számára a fővárost valamint minden nagyobb külföldi hirdetői irodák elvállalnak.
Szerkesztési iroda:
Sófő-utca s csendes-utca sarkán, Hofeneder-fele házban, hova minden a lap szellemi részét illető közlemény küldendő.
Bérmunkásoknak nem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatként vissza.

H I R E K.

Pik-nik. Kedélyes szép mulatság volt 1. hó 4-én a „Vadászkürt” nagyerőmű rendezett „pik-nik”, mely tanítónőink intiatívájából eredt. Az időn ily fesztelen, ily sikerült vigalom aligha volt még. A kedves barátságos és szeretetreméltó bálányák Adám Sándorné és Gräff Nikázné szép magyar toleite-jeikben, fejükön aranyos magyar fejkötevel, arcukoa mindig nyjas biztato mosolygál elhalmoztak bennünkét, vendégszeretéknek ezer jeleivel. A mi a pik-niket illeti, — volt ott étel garnadával, jobbnál-jobb, ugy, hogy a legszeszélyesebb gournaud is megtalálhatta kielejétését, s Pripócsy úr, lapunk szerződött bárelterense vég hossz nélkül tudna regémi nyicsiklandó pecsenyekről, füstölt nyelvekről, sonkákrol s legkíváltabb arról a wellis-salátáról, melyet ha az ember megízlelt azt hitte, hogy rebus van a pik-nik nyelve, melyet semmi áron ki nem tudott találni, (úgy kellett lenyelnie megoldatlanul, a mi azonban nem nagy fáradságra került), s utána regémi kifogyathatatlannul a jelenvoit helygokszori szépségeiről, táncznak edes mamoráról, csárdásnak búfeleto búbajáról szellemes fecsegésekről, mulatságos intermezokról, melyekben ez a pik-nik bővelkedett, s regéne a nagy ferítársaságról, a szorakozások soktele nemcirol, két jeles toasztrol, rendezőnek buzgóságáról, bornak határsáról, hajnál ábrándozásokról, dádógató notázásról, 8-szor megújuzott csárdásról 50 pai tánczolta negyestrol, mely 4 ízben (megfogya bar, de törve nem) el-lelt jarva, s regéne . . . „ha”, „ha” — „ha” ott nem volna, ha karneval herceg hatalmanak (túsgosan meg nem hodolva két napos „Katzenjammer”-nek nem lenne sralmas áldozata, ha nem volna magyarán mondvá d g r o v á s o n . De bejelutott a fásangyi nyavalya s leike halni jar bele. Meg is szoknek onnan, ha labával meg nem nem akada torokán, s Mokány Bercei modjara vissza nem szopogatta lassanként. Bizony ez a pik-nik megérdemelne, hogy valaki hetedhetoszagra szolon eldicserne; mert ide alig tette be az ember a lábát, már is látta, hogy nem úgy van, mint szegény helyen! Azonban a reporter csak olyan közönséges krumplinak való földből van gyúrva, mint sok más, es silány tetemen csakugy diadalmaskodik a lélek fogyasztó airtatlanság, mint akár a hetnyustos bakteren, miúkk

folylán arra inkább vállalkozik, hogy másnap hétfőn is segítsen fogyasztani a tömérédek étel-maradékokat, unntsem hogy irasztala mellett bókólsolva könyökig mártott tollának hulladékaiha ütögesse le-lekonyuló orrát. De azt azért el nem mulasztotta följegyezni, hogy kik képeztek a koszorú ékes bíbibt, mint a hogy itt is követeznek azok sorra-rendre: Bieber Gizella, Berger nővérek, Csarsch nővérek (Palánkáról), Falconé Irma, Felicidé Aranka (Kuláról), Fejér Elulália, Gfeller nővérek, Havel nővérek, Hruly nővérek, Iményi Mariska, Keck Emma, Lovich Aranka, Mihályi Bella, Parcsitics Ilka, Rezsnyil Ilka, Szalay Esztké, Thim nővérek, Tesényi Vilma, Vojnits Bella, Werner Józsa, Wapplinger Vilma k. a. nyok. A háziasszonyok: Adám Sándorné, Gräff Nikázné úrhölgye. A rendezők: Kuszik Emília, Berger Hermin, Gfeller Berta, Gräff nővérek, Karácsonyi Anna, k. a. Továbbá: Dobákné, Deogár Zsigáné, Baumanné, Bergmanné, Kozmáné, Szalayné, Virterné, Zsuffáné, Pelikámné, Steikovitsné, Szabóné, Valterné, Reisz Lajosné, Staudacherne stb. úrhölgyek. Jövedelem is szeppen volt. Megjegyezni, hogy a rendezőkönk valamint a rendező fiatalság onfelalidozó buzgalommal működtek teljes, a mulatság sikerén, mely hogy évről-évre ilyen tejes legyen, tiszta szívből kívánjuk.

Jelentés. A folyó évi február 1-én a zombori színház helyiségeiben a színpad még hányós felszerelhetese ceizából tartott tombolavál egybekötött tánczovigalom tiszta jövedelme 174 frt. 99 krt készpénzben és egy a színpadi felszereléshez 25 frt 01 kron beszerzett szonyeget tesz. A cél iránti tekintetből felülvezte: Schmausz Endre 3 frt 50 krt, br. Podmaniczky Levente 5 frtot, Szemző Gyula 5 frtot, Koczkar Zsigmond 6 frtot, Müller Nandor 1 frtot, N. N. 50 krt, és N. N. 50 krt összesen 22 frtot. A tombolajátékhöz nyereleménytgyártat küldöttek: Stern Mor 1, Fejer Gyula 2, br. Podmaniczky Armin 17, Czirus Margit 1, Cserlavan 5, br. Podmaniczky Gyula és neje 10, Reitter Aurelia 1, Bieber Gizella 1, Stvertcezy Mihályné 1, Thót Miklós 1, Thót Miklósné 1, Zsalyevits Deunjen 1, Dr. Czetkovits Peter 1, öz. Trischler Emma 2, Sander Bélané 2, Kr. Spitzer Mor 1, Milassevits Margit 1, Buday Koczó Etelka 3, Falczione Gusztáv 2, Radics György, Tarnoveczky Bekelly Erzsébet 2, Scherer Ferencz 2, br. Podmaniczky Béla és neje 4, Dr. Roheim

Lipótné 1, Eirich László 1, Barthal József és neje 4 ifj. Városv Károly 1, Fülöpp Gizella 1, öz. Parcsitics Fanni 1, id. Városv Károlyné 1, Gallé Emil 4, Roheim Teréz 1, Vinter Károly 1 darabot. Midőn a rendező bizottság úgy ezen felülzetekekért, mint a küldött nyereleménytgyárakért az adományozó hölgyeknek és uraknak tiszteletteljes köszönetét fejezi, hálával adózik mindazoknak, kik a tánczovigalom és tomalajáték sikerének előmozdítására segédkezett nyujtani sziveskedtek. Így azon melyen tiszelt hölgyeknek, kik a tombolajáték clarusitasaban fáradtak. Schmausz Endre, dr. Schuller Simon és ifj. Városv Károl uraknaknak, kik a színház helyiségeinek berendezése bocsátották, a helybeli Nadasch, Muzsik és Partics cégnek, mely az összes belépő-jegyeket díjtalanul szállította és Scherer Ferencz úrnak, ki a kivilágításához szükséges csillárók és lámpák tartány-részeit díjtalanul engedte át használatra. Zombor 1883. évi február hó 3-án. A rendező bizottság nevében: Báro Podmaniczky Armin b. elnök. Városv László b. titkar.

A zombori jótékony magyar nőegylet évi közgyűlése 1. hó 4-én délután 3 órakor a városház tanácstermében lett megtartva: Jelen voltak: Esztergamy Borbála elnök, Adám Etelka, Athanaczkovits Erzsébet, Athanaczkovits Zsófia, Barthal Stefánia, Bereczko Borbála, Buday Etelka, Dalmay Czeccilia, Dalmay Klementin, gr. Engelshausz Katalin, Esztergamy Hermin, Falcone Anna, Galle Frederika, Husveth Mária, Heindlhoffer Borbála, Joksmann Izabella, Jakobcsics Laura, Kandler Mária, Kekevoics Emma, Lippert Erzsébet, Molnár Anna, Parcsitics Fanni, Raisz Ida, Reitter Aurelia, Szauerborn Borbála, Trischler Emma, Thim Anita, Tarczy Josef, Városv Maria, Vadasz Gizella, Vinter Aranka, Vilcsné, Vojnics Berta, Wolf Maria, Wolf Teréz. . . . Freundly Mihály egyleti pénztárnok, dr. Margalits Ede titkar. — 1. Esztergamy Borbála elnök a gyűlést a következő magyar beszéddel nyitotta meg: „Tiszelt közgyűlés! Van szerencsém az egybegyűlt nőegyleti tagokat tisztelettel üdvözölni; a közgyűlést ezenmel megvitottnak nyilvánítottam és kérem a titkar urat, sziveskedjék a jelentést az egylet mult évi működéséről felolvasni.” 2. Elnöki jelentés a zombori jótékony magyar nőegyletnek 1882. évi működéséről. Az egylet az 1882. évben folyó ügyeinek elintézésére két rendkívüli közgyűlést és hat választmányi ülést tartott

„Zombor és Vidéke” tárczája.

Verescsagin Vazul.

II.

A képzőművészeti társulat sugárúrti műcsarnoka megváltozott. Még a legszorgalmasabb látogatója sem is meri fel e termekben a megszokott beosztást, mintha egy várásüzérsen minden megváltozott volna: a termék beosztása a behatóló világosság. Egész más világban képezeled magad. Tropicus növények díszítik a termeket, ezek mindenféle tömve vannak különféle üvegszekrényekkel, a falak tele agatavak ódon, idegenszerű fegyverekkel, ruhaneműekkel, különös torzfestésekkel és több eféle csodálógokkal. Ezeket mind a művész gyűjtötte kalandós utain és a szakértők mondják, hogy ezen tárgyak nagy vagyont képviselnek.

A kiállítás képek két szakaszba vannak osztva. Az I. szakasz: uti képeket tartalmaz Indiából. Mindjárt az I. számu kép megdöbentő hatást kelt. Egy gyönyörű táj terjed el előttünk. Egy hatalmas palma emelkedik ég fele, körötte csendes a természet, szingzagdsága bámulatra készített. Egy hatalmas madár szétterjesztett szárnyakkal száll lefele és ha megnézzük a kaluzt és képek czime: az emberevő. E címre ismét a képre nézess, keressz, kutatsz, míg a palma mellett elterülő holttestre és a holttest mellett egy párduczra találsz. Tehát az emberevő párducz és a holttest után sóvár keselyű. Mily ellentét! A természetet mily szépen festette a művész és ennyi szépség mellett a ridég dráma. Az életből vett regény. Ha csak látunk: fény, boldogság,

de ha kutatunk: sötétség, szerencsétlenség. Nehány kisebb festmény megtekintése után feltűnik a 13. sz. kép. A kuttiki mesect mellett kapu. Egyszerűsége dacára is rendkívül elragadó festmény. A régi Delhi kapuja, hű mása ez, minden czirádijával. A színek megvalósítása imponál és az egészek hűsége meglepő. E kép szomszédja: marványablak Futpehos-Sikriben. — E kép mestermű a szó legnemesebb értelmében. A marványablak fehér, a rajta guggoló dervishek öltözke fehér, a föld fehér, szóval minden fehér e képen, a két dervis bronzszínű arcukat és szakállukat kivéve. Csodálatos, hogy ez egyszerűség dacára e kép oly egészet képez, melyen még a laikus is az első meglátás után elgondolódik. A színvegyűlék ügyes alkalmazását csodáljuk e képen és valóban Verescsagin legyen annak a neve, ki ily nemes művészi tréfát megengedhet magának.

A II. szakasz czime: jelenetek az orosz-török háborúból. Ezen sorozat első képe a 15. sz. kép: a győzelem után. Az orosz csapatok egy sorfalat képeznek, mely előtt Skobelloff tabornok elvágott, elmondva, hogy: „a haza és czár nevében, köszönettel mondom nektek testvéreim.” Körötte a tél az o kegyetlenségében terjed el. Itt-ott holttesteket látunk elterülve, jobban mondva a holttestek kimagasló részeit látjuk, minután a testeket eltakarja a leonló hó. Mily frázissá törpül itt a búszke tabornok szava és ha mégis látunk lelkesültséget a katonák között, ezt bizonyára a közel beke kilátása idezte elő inkább, mint a tabornok elismerő nyilatkozata. A tabornok kíséretében ott látjuk a festő-művészt magát is. A 16. sz. kép czime: a kéme. Itt ugylatsz már a dráma végehez értünk. Egy czivibé öltözött elegáns fiatal ember után fegyveres kíséret megyen egy katona kezé-

ben a nagy könyv: Protocolum. Ez az uri ember aligha látja még ez életben: Suleiman pasát. Nézzetek azon kép-trilógiát, száma: 17, czime: „A sipkaszorban minden csendes.” Az első kép egy előrsöt ábrázol; koponyakámszája eltakarja az arcát, térdig ér a hó. A második képen hatalmas hofuvtagy ingatja meg a szerencsetlen katonát, a harmadik képen már eltakarta a hó és csak fegyvere és kámszája csusza magaslík ki. „A Sipkaszorban minden csendes” — így hangzott Radecky tábornok jelentése a fohadvézérhez. Es naponta száz és száz ember vezett oda — a fagy áldozatai. Így olvadt össze egy egész ezred ötven emberre. A Sipkaszorban csakugyan minden csendes — elmúltak ezek szegények — örökre! A 19. sz.: a pihenés után. Egy török hadtest pihenőt tart. Elterülnek ehezve, fáva. Midőn távozni akának, egy nagy része ott maradt elterülve — örökre. Részint meglagytak, részint éhségtől kinozva veszték el. Megrendítő látványt nyújt a 20. sz. kép: az orosz sebesültek. Beláthatlan sora a sok ökrórtól vonszolt parasztszekereknek. Mindezen székér telve sebesültekkel, minden sebesült arcán szenvedésének kifejezése. Oh mily megrázó e kép és mily igaz. Nezzetek a haboru tuleret gyümölcsseit. Hogy hullanak jobbra-balra, hogy vesznek el itt a tőmegben, pedig mily könnyen lehetne őket még megmenteni. De hol az a sok orvos, hol az a sok apólk, ki ennyi Plevna-hosnek (!) visszaadhatná életét. És így menthetlenül veszne vannak, ez mind tudják azt, érezik, hogy leszámoltak az élettel. De azért ott a szomszédképen (21. sz.) ott ul egy dononak tejetérő a hatalmas czár, egy kényelmes karosszekben elterülve, kezében egy látszóval. Onnan nézi látványon a harmadik rohamot Plevna ellen. A láthatart elborítja

A lefolyt év fontosabb mozzanatai a következők: 1882. február 11-én az egyet. ovoda alapjának gyarapítására ténylegmenet rendezett, melynek tiszta jövedelme 392 ft 6 kr. volt, mely összeg az nevezett alaphoz csatolható. Egyéb jövedelmi forrásai: az 1881-iki pénztári maradvány 36 ft 43 kr.; tagdíjak 510 ft; igazgató 100 ft; felvett kamatok 250 ft. Összesen 896 ft 43 kr. — Kiadások a lefolyt évben. Segélyezimén: rendkívüli segély hat házi szegénynek 39 ft, havi segély hét házi szegénynek 81 ft 49 kr, évi segély 13 házi szegénynek 318 ft, az egyet. árvánjak tartási, nevelési, ruházási és iskolázási költségei 123 ft 53 kr, egy árvá lénynek tartási költségeivel évi járulékképen 24 ft, két szegény temetési költsége 9 ft, szegény iskolás gyermekek felruházására 100 ft. E szerint a jótékony megegyelt a lefolyt évben 695 ft 2 krt költött hivatászerű jótékony-sága gyarapítására. Nyomdai költségek 28 ft, az egyet. szolgá. évi díja 30 ft, egyéb kiadások 40 ft 95 kr, a tiszta jövedelm 25%-oznak az ovoda alaphoz való csatolása 72 ft 50 kr. E szerint az egyet. összes évi kiadása 867 ft 47 kr.; a kiadási összeget az összes évi jövedelemből kivonva marad az 1883-iki évre 28 ft 96 kr. pénztári maradék. — Az egyet. két házi szegénye a lefolyt évben elhalálozván, segélyezésük beállított, nemkülönben két már felszűrt árvái is. — Az egyet. egy. árvája Maszásy János megbetegedvén, dr. Havel ur. óri díjtalanul megkegyelkedett gyógykezélni, miért is az egyet. irányta hálás köszönetét jegyzőkönyvileg fejezte ki. — A zombori nagydémű takarékpénztár 100 ft-nyi ajándék szíveskedett az egyetlet nemess. törekvéseiben támogatni, miért is az egyet. javaslata hozza, hogy a közgyűlés e nagylelkű tettet jegyzőkönyvileg megörökítse és erről a takarékpénztár igazgatóságát átíratlag értesítse. (Előfogatati.) Nagyságos és főtisztelendő Fejér Gyula apát-plebános 1882-ben az ovoda alapot 100 forinttal gyarapította; fogadja érte az egyet. hálás köszönetét. — Az egyet. tagok száma jelenleg 83. — Az elnökség kedves közléseinek tekintni a közgyűlésnek jelenteni, hogy a szegény iskolás gyermekek felruházására rendezett karácsonyi ünnepély teljesen sikerült; a tagok oly nagyszámú adozással segítettek ki, hogy lehetővé vált nemcsak 20 szegény gyermek teljes felruházása és mindennemű ajándékkal való elhalmozása, hanem a maradékból, újvegre meg tíz s így összesen 30 gyermek lett felruházva. Fogadják a nagylelkű adozókó kegyes adományait, melyeket e megható ünnepély rendezését lehetővé tettek az egyet. hálás köszönetét. Vegül az elnökség bejelentvén, hogy dacára az egyet. által fenállta óta gyorakolt minden irányu nagyszámú jótékonyának, az egyet. vagyoni állapota 1882-ik év végével 13.197 ft 62 kr., — melyből a segélyezési alap 893 ft 84 kr., az ovodaalap pedig 5164 ft 78 kr. és a tova gyarapításra a kamat és rendkívüli jövedelm. forrásokkal az emult évben 985 ft 54 krt rugott; kivételk az egyet. összes tagjait, hogy a jövőben úgy mint eddig lelkis buzgalmával folytassák néi magasztos hitvátságukban annyira illó adásos működeseket, s jutalmuk azon nemess. öntudat leand, hogy sok szegénynek és árvának lefőtörtök könyvet s lefőtörtök könyvet s tettek lehetőleg elviselehető az élet keserveit. — 3. Felolvas-

tattot tekintetes Huby Mihály megyei számvevő urnak, felkért számvizsgálónak jelentése az egyet. 1882-ik évi számadásairól, melynek alapján a pénztárnak urnak a felmentvén megadották. Huby és Freundly urnak jegyzőkönyvi köszönet szavazatik és az új alapszabályok urnak egyleti tag választatott névszerint: Vojmes-Zákó Berta, Thim Antonia és dr. Margalits Ede titkár. — 4. Indítványok, dr. Margalits Ede titkár indítványozza, hogy az egyet. tíz évi fenállásának évfordulóját, mely idő alatt az jótékonycélokra 5000 forintot áldozott és ugyan e célra 13000 forintot meghaladó vagyon gyűjtött; akként ünnepeljék meg, hogy az egyet. alapjátörök. Czedler Thér urnának, és a már közel tíz éven által buzgó, fáradhatlan elnöknek, Esztergany Borbála urnának az egyet. körüli érdemeit jegyzőkönyvileg megörökítsük. Az egyet. titkár még következő indítványokat tette: "Tekintettel arra, hogy az 1882-iki karácsonyi ünnepély oly szépen sikerült, hogy nem 20, hanem 30 szegény iskolásgyermek lehetett felruházni; továbbá, hogy az ünnepély iránt az áldozatkész közönség nagy partolási tanúsított; vegre, hogy az egyet.nek nemcsak a a jövő, hogy a társadalmi rokonságot segélyezze, hanem a jóvá generatio társadalmi bajain is tölle telhetőleg segítsen és így a szegény iskolás gyermekekét ömivelésük eszközlésében gyámolítsa; javaslata hozza, hogy karácsonyi ünnepély ezen évben is rendezzessék és az egyet. e célból újból 100 forint utalványozzon. Helyesslell előfogatott. — Nemkülönben előfogatott harmadik indítványa is: "Rendezzen a megegyelt a nyár folyamán május vagy június hóban, belepti díj mellett, egy női kézműves kiállítását, mely terv keresztülvele a választmányra bízatik." — 5. A tisztújítás az alapszabályok 28. és 14. § értelmében megegyeltvén, megválasztatták: Elnökké: Esztergany Borbála, alelnökké: Korics Eszter, titkárrá: dr. Margalits Ede, penztárnokká: Freundly Mihály, orvossá: dr. Havel József, választmányi tagokká (12 rendes és 4 póttag): Adam Etelka, Athanacs Kovács Erzsébet, Bereczko Borbála, Buday Etelka, Czedler Thér, Dalnay Klementin, Heindhöfer Borbála, Husveth Maria, Kovácsy Vilma, Paresetics Fanni, Szemzo István, Spitzner Róza, Thim Antonia, Trischler Emma, Vírter Aranka, Vojnich Berta. — A választási elnök Raisz Ida pénzügyi tanácsosnő ömagsága volt. — Vegül dr. Margalits Ede titkár a szelence városi ovodát a tagok szíves figyelmébe ajánlja — s ennek kelto felszerelesére nyomban aláiras utjan tekintélyes összeg gyűlt be. Ezzel az ülés véget ért.

Polgári bal. Daccára annak, hogy a társang rohamosan túl vége fele, a Hercezenberger Sándor által szombathelyre rendezett polgári bal nem volt nagyon látogatva, ami azonban az est sikerét nem határozta, amennyiben a tánczók nem voltak a többségnek köztve. S mánekvana emel a kortársainkól fogva a Válaszkört tagas terme elég kényelmes helyt nyújtott a tánczók, nem forgott felem annak szélessége, hogy pártok szőrtében, a táncz. mások túlkészemere kiérteszettek, ami oly kedélyes hangulatot idézett elő, mint az idei balokunk ritkán. A kedélyességet és feszeltenséget meg növelte az, hogy nemcsak a fiatalok, hanem az öregek is

láz magá. — "Egy orvos kiseretében végigjártam ezen kúnyhokát, megkereszteltük egy ház tulajdonost, vannak betegek nála. Igen, viszonza, vannak vagy harminczan, de azok közül öt vagy tíz bizonyára halva is van már. Belepuhok: kálmihaltatón buz toltotte be a szót szót. Mind halottak! A szomszéd hazban halottak! Egy harminczan halottak!" — "Ellekedett e szegény betegekkel az ostrom ezer gonda között és elvesztett mindnyájan, nyomonban, enseg és fájdalom között. No de vezeték. A roham után ezme ez utolsó, de határozottan legnagyserűbb képek. Sok száz sebesült látunk itt, kik nem ferték el a tabori kórházban. Hogy is lett volna ez lehetséges? Hiszen csak a balszarnyok, Skobeleff vezényelte alatt esett el 9000 ember, és ez volt a legrendezettebb szarny. . . Minden sebesültnek az arczáról leolvashattok szenvedést, kínjat, reményt. Hiszen már most emelhetnek: Isten nevében, haza felé. . . Oh ti büszke hazának, gyorsabban emeltek mankóit, hiszen ti vagytok meg legboldogabbak, hiszen le tudjátok venni fejeteikről a sápkát és koldulhattok! A többinek, hol az egyet. karja, hol mindkettő van leleve, levesnye, amannak miniket szemre van kögve. . . ez még csak nem is láthatja a jótékony adakozót. Ennyi borzalommal szemben felükerekedik az emberben a jobb erő és az áldásos működtetési vágy a voró-kereszt egyet.nek. Emberi kötelesség ez intézmény felkarolai, addig, míg boldogabb időkre virradnak, majd mikor már lesznek hatorunk, nem kellenek veres kereszt egyet.nek. De addig rakjuk rákásra a megtakarított kinczeinket és segítsük a sebesülteket.

Képesarnok vanomlásomat én befolytam, amennyi csigák képeit megérintettem. Most már a nagy társang jobban csodáljam-e Veresegszint mint a nagy társang jobban. Ennyi veri, ennyi iszonyt felszűrt, és még az ember a mester a művész tükre, feladhatatlan az igazságtalanság, a vérengzés ellen ez az ember érdeme; főkötve az emberben a jó érzést, megvetni a szívet a szerencsétlenesség határtalan nagysága előtt, ez már nem művészet, ez már nem érdem, ez már több ezeknél, ez — inspiráció!

Ez az én kritikám! Király Imre.

részt vettek a táncban, mely csak reggeli hat órakor ért véget, és még tovább is tartott volna, ha a manak megegyeltök volna; de ezek nem engedték amihelyre már esaknyag köszív kell, ha tekintete vesszük, hogy éppen akkor jártak a frissset, mint annak a rendje. Az első négyest több mint 40 pár tánczolta, legyen szabad abból a szép közönségből a következő nevetek folyogjanak: Alexits Maria, Bosnyák Paula, Cservenka Helen, Darázs Madelaine, Dörner Zsófia, Frank nővérek, Horczemberger Matild és Vilma, Jovannovits Maria, Moser Mariska, Nasits Julia és Karola, Plávisits Mihálya, Richter Erika, Sedolovits Dana, Vagemann Etel, Velczel Teréz stb. (bsz.)

A budapest-zimonyi vasút szabadka-újvidéki részének műtárendőri bejárása 1. febr. hó 15—20-ika, megnyitása pedig e hó vége felé várható. A pályá teljesen kész, az előzetes vizsgálat megegyeltésre hivatott közegek jelenleg végzik kint előli feladatunkat.

Csütörtökön kész Tarján Erzsébetnek szántársulatunk e tehetséges s közkedveltségű tagjának jutalmajátéka, melyre felhívjuk előre is a közönség figyelmét. Jövő számunkban erről még bővebben!

Haladunk! Az egy. izmilita társalgó-kör az országgyűléshez következő petítót nyújtott be: az izraelita rabbi és hitzsónok tisztelet a magyar nyelv bíróságnak föltételezés kottéim s a taludnak magyar nyelvben való tanítását a törvényben kötelezőleg kimondani kéri. Erre az országgyűlés következő határozatot hozott: Miután magába véve azon törekvés, hogy valamely hittekezetek egyházi és iskolai életében az állam nyelvire terjesztessék, csak méltanyulást érdemel, és miután a vallás és közközt. kormányunk módjában áll az illető törekvést a magas hataskörében jóakarólag elmozdítani; a kerényvi bizottság ezen kerényvt a vallásügyi miniszternek kiadati véleményére.

Czegebejegyzés. Weigl Antal és fia börtkereskedő Újvidéken, Schaffler Pálóp szücs- és kalapárny Kulán, Metzger Adam vas- és vegyeskereskedő Torzsán, Prokesch Mihály lakerteskedő Szabadkan.

A Drach-Wiesel-ügyben, mint haljukk határozott már a kir. tábla s pedig tegy, hogy a helyb. kir. trvszek vád alá helyezési végzetet megsemmisítse s ezzel az ügyet vegyezte. A végzet közölni fogjuk.

Czegetörések. Rainer Lajos Kulán, Pucher Károly Szabadkan.

KÜLÖNFÉLE.

Mulatságos kivadandósi történet. A mult napokban (köz hírad-neműti (Abau) lakos, közük Türoczki Andras, nagyon jó vasart csapatot gronczon. S a kitűnő áldomas után végan mentek hazafele, meg sem állottak a falu körmagján. Itt aztán a bor közt sok mindenül beszélgetve, eokörült az is, hogy az o komajk a Kovacs Pesta, ki már ket éve, hogy Amerikában van, mennyi sok penzt küldözget haza a feleségének. Aztán szó szót hozott s emáratottak, hogy hán, meg pedig az eddig nagyon elkerülő Türoczki Andras is, penkteken emúndának Amerikába. Úgy is történt. Azonban Türoczki az open Kassan basaron levo csesatyatol nem akarván bucsuzatniulni elatavozni, nem ment el a többivel, úgy gondolkodván, hogy ha egy nappal később indul is, majd utóli érték valamely staton. Es o szavat adván, haba borult nyakába szerető szép hatai hitve, haba sirt 6 éves fia és 8 éves leánya, haba hullatnak, könyveiket az öreg apa és az öccs, szombaton déltűn elhúdt. De már Miskolczon a koldus, csipos tjszaka e ilálpítván bortól neki szilajodott kezpelodést, egész éjjel nem aludott. S vasnap reggel szent-Pétert is elhagyva, melynel tovább még eddig nem volt, már megeredett az o könnyei is. Barérvén meg már zokogott, hogy hát hogy is hajtja ő itt szeretett övét, melynel bezzagyszeretöb, egyetertöb családot a vidék nem ismer; azután az a esedel nem viseli gondját ket. szép ökrenek, s ha az öreg apa kidől, mely lesz a házja, 25 hold földtelj művelék-e majd reudesen? De azért csak meg a gozok, halad, lüszaszék. Feled s itt az utitársak által korlyútt s ezeknek mulatságára még mindig könyözö Türoczki Andrást egy rimaszombati derék magyar kereskedő fölolvajodította, hogy az Amerikába és vissza szükséges utkölségből 300 fős áldóságot küthet. leli, tehát csak azért, nem zökféses itt hagyni családját, meg hazáját, azután meg Türoczki Andras uram nem tud csak magyarul meg tudni, s ezzel Amerikában meg nem él, s végül kigyelmének "pakszus" a síncs, és így "zsúppon" fogják visszatolonczolni egész hídas-neműti szegényére, melynek o kigyelme harom év kúratoro volt. A megyező orvek hatottak, s Türoczki Andras uram visszatért haza. (B. L.)

NYILTÉR.*)

Felszólítás.

Többször megkeresémre Stern Samu (Csillag) s 8 ft 27 kr., Grada György adóf. díjok 15 ft 48 kr., Bosnyák Samur vendégos 4 ft 20 kr., Rédey Lajos 6 ft 40 kr., és Remlinger Rudolf vendégos 1 ft 60 kr.nyi talajozásokat nekem megfizetni vonakodtak, ennek helyettesítésül kérek különben, mivel a hálaphal nevök nem ismer, hogy a mulatságos történetemre szívesen figyelmükbe ajánlom.

Paffi Alajos, fopinczér.
A szerk.

Felölös szerkesztő:
MÜLLER GYULA.
Kiadók és laptulajdonosok:
Nadasch, Muzsik és Partlics.